

365 1. Beh. af Lovf. om Told- og Skibsafgifterne.

366

Henseender staa hinanden saa nær som den norske og den danske, til visse Tider kan gaa saa stærkt i modsat Retning. Det er mig klart, at den i Norge gaar noget for stærkt i een Retning — thi jeg tror ikke, at det er rigtigt, at man som i Norge kaster 75,50 pCt. over paa Toldindtægten, Brændevinsindtægten og Maltskatten, — men og noget for stærkt i Danmark i den modsatte Retning, thi jeg tror ligesaa lidt, at det er rigtigt, naar Nogle her vil undergrave de indirekte Statter. Naaget jeg har tænkt meget over denne Meningernes Dobbeltbevægelse i Norge og Danmark, naaget jeg kjender ikke saa lidt til de norske Forhold — skjøndt jeg naturligvis kjender mere til de danske — er og bliver det mig dog en Gaade, hvori det ligger. (Frederiksen: Det ligger i Valgretten). Det ærede Medlem siger, at det ligger i Valgretten. Jeg tror ikke, at denne Henvisning slaar til. Jeg indrømmer, at det vistnok ligger i den Maade, hvorpaa Valgretten er begrænset i Norge, at man der i sin Tid rent kastede Grundskatten overbord. Dessværre er der overalt en vis Tendents hos de fleste af dem, der til enhver Tid ere Vælgere, til en vis Ensidighed i Udøvelse af den Mandighed, der tilkommer dem. Det er upaatvilelig den samme Kjendsgjerning, der i England f. Ex. har medført den Giendommelighed, der har behæftet den hele Udvikling af deres Stattevesen indtil den nyere Bevægelse begyndte, der førte til Korntoldens Afskaffelse, en Forandring, der ikke kunde ske uden en Indrømmelse, uden et Offer fra de Klassers Side, som længe havde fastholdt den ældre Tilstand. Men, mine Herrer, saa stor er Forskellen ikke i Valgrettens Ordning i Norge og Danmark, at denne Forskjel kunde kunne forklare disse i en saa mærkelig Grad i modsat Retning gaaende Strømninger (Afbrydelse) Hvad behager? (Frederiksen: Der er det Gaardmændene, her er det Husmændene!) nei, det er for meget sagt af det ærede Medlem. Der er mange Vælgere i Norge, som vi vilde kalde Husmænd, og der er mange Gaardmænd, der ere Vælgere i Danmark; men jeg tror ikke fornybe mig videre i dette Forhold; det er en Kjendsgjerning, som kræver Overveelse, og som i alt Fald indeholder en Advarsel mod en altfor villig Estergivenhed overfor en Stemning, der har arbejdet sig frem uden tilstrækkelig Modvægt. Det ligger i Sagens Natur og kan ikke være Andet, end at naar en betydelig Indtægt skal fremkomme gennem indirekte Statter, maa den fremkomme ved Afgifter paa saadanne Gjenstande, som bruges af Mangfoldige i Landet, og dette sker ikke ved en Luxusbeskatning. Gjennem en saadan kommer

man aldrig til de Millioner, som ere nødvendige efter hele Statshusholdningens Kraav, naar man da ikke bruger Begrebet Luxusbeskatning paa en ganske besynderlig Maade. Da jeg nu altsaa stod lige over for det Forslag, som forelaa ifor, da jeg stod lige over for den hele finansielle Situation, som havde dannet sig paa en saa eiendommelig Maade, var det jo en uafviselig Opgave, som jeg maatte overveie, hvorledes jeg skulde stille mig med Hensyn til den Uvrig, som vilde fremkomme ved de Forslag, som gjordes paa Toldblovgivnings-Omraaet. Jeg har allerede udtalt, at jeg ikke saa mig i Stand til at følge den Denstilling, der blev gjort fra hele det ærede Udvalgte ifor, nemlig at foreslaa en Stat paa batiest Nl. Jeg maa overfor det ærede Medlem fra Randers (Nee) tillade mig at bemærke, at naar man i Korthed skal udtale sig, kan man ikke tage Hensyn til smaa reserverende Noter; man maa holde sig til Texten, og i Betænkningens Text staa der, at hele Udvalget anbefalede Spørgsmaalet om Indførelsen af en Stat paa batiest Nl til Overveelse. Det er ganske rigtig, at der i en Note er taget et Forbehold af det ærede Medlem og endnu et andet Medlem, men i den Korthed, hvori jeg fremskillede Sagen, tror jeg ikke, at jeg selv om man stillede ganske overordentlig store Fordringer til Nødtaglighed, behøvede at gaa ud over Texten — der staa som sagt „hele Udvalgte“ — for at indskyde, hvad der staa i en Note om, at tvende Medlemmer dog ikke endnu have dannet sig en aldeles bestemt Mening om dette Punkt. Dog dette blot i Forbigaaende. Jeg har tidligere forklaret, hvorfor jeg ikke saa mig i Stand til at fremkomme med et Lovforslag om Beskatning af batiest Nl, hvorved der kunde fremkomme en Stat paa 400,000 Rd., end ikke en Stat, der kunde give nogle Hundrede Tusinde Rigsdaler; men det er forekommet mig, som det af de fleste ærede Medlemmer under Sagens Behandling blev erkjendt, i Henhold til de Dplysninger, jeg har forelagt, at det ikke var urigtigt af mig, naar jeg ikke saa mig i Stand til at bringe en saadan Afgift i Forslag. Naamlig tror jeg, at det er erkjendt, at jaaledes som Forholdene for Tiden foreligge, burde jeg ikke bringe nogen almindelig Maltstat i Forslag. Der er vel salden ganske enkelte Ytringer i en noget anden Retning; men i det Hele taget har jeg ikke mærket, at den Mening blev fastholdt eller kunde fastholdes med Bestemthed, at Nlbeskatning var en Bet, hvorpaa der for Tiden kunde slaes ind. — Det andet Spørgsmaal, som frembød sig, var, om jeg iaar